

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 8CoCsp/53/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119213737  
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5119213737.1

## Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v spore žalobcu: PROFÍ CREDIT SLOVAKIA, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: JUDr. Pavol Pospеча, advokát so sídlom J. XX, W., proti žalovanému: Bc. I. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. XXX, o zaplatenie 385,51 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 6Csp/133/2019-106 z 08. septembra 2020, takto

### rozhodol:

Pripúšťa späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie istiny v sume 60,29 eur, výrok II. rozsudku okresného súdu v časti o zamietnutí žaloby o zaplatenie 60,29 eur zrušuje a v tejto časti konanie z a s t a v u j e .

V ostatnej časti zostáva výrok II. rozsudku okresného súdu n e d o t k n u t ý.

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch I. a III. z r u š u j e a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 325,22 eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 385,51 eur od 13.08.2018 do 21.08.2020 a spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 325,22 eur od 22.08.2020 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 700,- eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 700,- eur, len 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 325,22 eur do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti napadnutého rozsudku. Vo výroku II. vo zvyšku žalobu zamietol. Vo výroku III. rozhodol, že žalobcovi proti žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 79,14 %.

2. Na základe vykonaného dokazovania okresný súd ustálil, že žalobca a žalovaný uzatvorili 02.02.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 700,- eur. V predmetnej zmluve si dohodli, že žalovaný bude úver splácať formou splátok vo výške a v čase splatnosti v nej konkretizovaných. Žalovaný si povinnosť splácať úver riadne neplnil, žalobca ho preto upozornil na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, k čomu aj následne pristúpil. Okresný súd zmluvný vzťah medzi stranami sporu vyhodnotil ako spotrebiteľský a pri právnom posúdení veci vychádzal z ustanovení Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“) o spotrebiteľských zmluvách, ustanovení zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a ustanovení Obchodného zákonníka (ďalej „ObZ“), ktoré sú citované v bodoch 12. až 26. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Na ich základe posudzoval, či predmetná úverová zmluva obsahuje všetky zákonné náležitosti a dospel k záveru, že sú v nej uvedené všetky údaje, ktoré musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať podľa zákona č. 129/2010 Z.z. Nepovažoval za opodstatnenú námietku žalovaného, že výška dojednanej úrokovej sadzby je neprimerane vysoká. Poukázal na

najvyššiu prípustnú výšku odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru zverejnenú Ministerstvom financií SR pri úveroch so splatnosťou nad 1 do 5 rokov vrátane, stanovenú na 26,72 %, pričom odplata dojednaná stranami sporu v predmetnej zmluve bola 22,98 %. Ako nedôvodnú vyhodnotil aj námietku žalovaného, že v predmetnej zmluve výška RPMN bola nesprávna vypočítaná. Odvolávajúc sa kalkulačku pre výpočet RPMN konštatoval, že výška RPMN je v predmetnej úverovej zmluve určená správne, resp. nie je určená v neprospech žalovaného. Vo vzťahu k námietke žalovaného, že v zmluve absentuje určenie výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, poukazujúc sa na eurokonformný výklad ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. upravujúcich obligatórne náležitosti zmlúv o spotrebiteľských úveroch a rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zaoberajúcich sa touto otázkou okresný súd ustálil, že nie je potrebné, aby každá splátka obsahovala vymedzenie istiny, úroku a poplatku prislúchajúceho k predmetnej splátke. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že žalobca pred poskytnutím úveru dostatočne dôsledne neposudzoval jeho schopnosť splácať spotrebiteľský úver, okresný súd dospel na základe vykonaného dokazovania k opačnému zisteniu, a to, že žalobca si túto povinnosť splnil. Okresný súd na základe prieskumu zmluvy o úvere uzatvorenej medzi stranami sporu dospel k záveru, že ako spotrebiteľská zmluva obsahuje zákonom určené náležitosti a úver na jej základe poskytnutý žalovanému nemožno považovať za bezúročný a bezpoplatkový. Žalobca uplatnil sankcie v súvislosti s omeškaním žalovaného so splácaním zostatku úveru, a to úrok z omeškania a zmluvnú pokutu, okresný súd konštatoval, že tieto nároky boli uplatnené v súlade s ust. § 3 a § 3a Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Žalobca si okrem nároku na vrátenie úveru s úrokom z omeškania a zmluvnou pokutou uplatnil voči žalovanému náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 44,91 eur. Vynaloženie týchto nákladov okresný súd nepovažoval za účelné a v tejto časti žalobu zamietol. Ďalej zamietol žalobu o zaplatenie istiny v sume 60,29 eur z dôvodu, že žalovaný uvedenú sumu na zaplatenie poskytnutého úveru, ktorého úhrady sa žalobca v súdnej veci domáhal už pred súdnym rozhodnutím uhradil, ktorú skutočnosť aj preukázal. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1, 2, § 256 ods. 2 a § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“), ktorých znenie je citované v bodoch 31. až 35. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Žalobcovi ako strane sporu, ktorá bola v konaní vo väčšom rozsahu úspešná, priznal voči žalovanému v rozsahu jeho čistého úspechu nárok na náhradu trov konania.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výrokoch I. a III. zrušil, rozhodol, že predmetný spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov a vyhlásil neprijateľné zmluvné podmienky zmluvy za neplatné a žalobu v tejto časti zamietol. Namietal nesprávne skutkové zistenia okresného súdu a s tým súvisiace nesprávne právne posúdenie veci, tvrdil, že konanie pred okresným súdom trpí vadami, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Uplatnený nárok vyplýval zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá mala byť podrobená súdnej kontrole z úradnej povinnosti, k čomu však zo strany okresného súdu nedošlo. Ten v prejednávanej veci aplikoval iba ustanovenia OZ o predčasnom zosplatnení úveru, iné ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa nepoužil. V opačnom prípade by musel konštatovať, že zmluvná pokuta dojednaná v bode 11. úverovej zmluvy je neprijateľná zmluvná podmienka, nakoľko nebola individuálne dojednaná. Dodávateľ ju svojvoľne naformuloval a on ako spotrebiteľ nemohol ovplyvniť jej obsah. Neprimerane vysoká je aj zmluvná pokuta 14,6 % ročne za stavu, keď sadzba zákonného úroku z omeškania sa pohybuje okolo 5 % ročne. Žalovaný namietal, že okresný súd nepodrobil predmetnú úverovú zmluvu kontrole ani na základe jeho konkrétnych námietok. V písomnom vyjadrení z 23.03.2020 pred okresným súdom namietal bod 10.1 písm. a/ spornej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý upravovalo podmienky okamžitého zosplatnenia úveru v rozpore s ust. § 565 a § 53 ods. 9 OZ a je tak absolútne neplatné pre rozpor s týmito kogentnými ustanoveniami. Poukazoval aj na neprijateľnosť dohody o zrážkach zo mzdy a spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, ktoré zakladajú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný namietal, že úver zo strany žalobcu nebol riadne zosplatnený, nakoľko nebol dodržaný zákonný postup, listom z 18.07.2018 si žalobca jednorázovo uplatnil splatenie celého úveru, ďalší list od žalobcu už nedostal. Pri uzatváraní predmetnej zmluvy žalobca riadne neskúmal jeho bonitu v zmysle § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. Mal zobrať do úvahy najmä dobu poskytnutia úveru, to že v čase uzavretia zmluvy mal pracovný pomer na dobu určitú, preto musel počítať s tým, že úver nebude môcť splácať. Okresný súd nezobral do úvahy a vo svojom rozhodnutí sa vôbec nevyjadril k jeho námietke, ktorú uviedol vo vyjadrení z 25.08.2020, v ktorom zároveň súdu oznamoval čiastočnú úhradu poskytnutého úveru, a to, že predmetná zmluva neobsahuje adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Dôsledky porušenia tejto povinnosti sú spojené s bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru v zmysle § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. Žalovaný nesúhlasil so záverom okresného súdu, že RPMN uvedená v zmluve o úvere bola

vypočítaná správne, ktorý považoval za nepreskúmateľný. Poukázal na to, že pred okresným súdom túto skutočnosť namietal a ako dôkaz priložil výpočet RPMN prostredníctvom kalkulačky na webovej stránke, ktorú riadne označil. Okresný súd sa touto námietkou dôsledne nezaoberal, iba konštatoval, že RPMN v spornej zmluve je určená správne, z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva na základe čoho k takémuto záveru dospel. Žalovaný nepovažoval za správny ani záver okresného súdu, že neuvedenie rozčlenenia mesačnej splátky na istinu, úroky a iné poplatky, nie je v rozpore so zák. č. 129/2010 Z.z. a citoval konkrétne rozhodnutia krajských súdov, ktoré sa so záverom Najvyššieho súdu SR, na ktorý v súvislosti s touto otázkou poukázal okresný súd, nestotožnili.

4. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného počas odvolacieho konania žiadnym spôsobom nevyjadril.

5. Žalobca po pojednávaní okresného súdu 08.09.2020, na ktorom bol vyhlásený napadnutý rozsudok písomným podaním, ktoré bolo odoslané do elektronickej schránky okresného súdu nasledujúci deň, t.j. 09.09.2020, okrem vyjadrení k tvrdeniam žalovaného uviedol, že berie návrh v časti žalovanej sumy vo výške 60,29 eur späť z dôvodu vykonaných úhrad po podaní žaloby, navrhol, aby súd konanie o zaplatenie istiny vo výške 60,29 eur zastavil a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 325,22 eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania 0,4 % ročne zo sumy 385,51 eur od 13.08.2018 do 21.08.2020, zmluvnú pokutu 0,04 % denne a úrok z omeškania 0,4 % ročne zo sumy 325,22 eur od 22.08.2020 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.500,- eur odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.500,- eur, len 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 227,48 eur do zaplatenia.

6. Podľa § 370 ods. (1) CSP ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. (2) Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. (3) Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

7. Keďže žalobca zobral žalobu sčasti späť až po rozhodnutí okresného súdu odvolaním napadnutým rozsudkom, predtým, ako tento nadobudol právoplatnosť, podľa § 370 ods. 1 CSP krajský súd ako súd odvolací je funkčne príslušný na rozhodnutie o tomto dispozitívnom úkone žalobcu. Odvolací súd vyzval žalovaného, aby mu oznámil, či s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasí. Žalovaný na výzvu nereagoval, odvolací súd následne postupom podľa § 370 ods. 2 veta druhá CSP späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie 60,29 eur pripustil, výrok II. rozsudku okresného súdu, ktorým v tejto časti žalobu zamietol zrušil a konanie v tejto časti zastavil.

8. Krajský súd ako súd odvolací následne preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalovaného (§ 380, § 379 CSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch I. a III. podľa § 389 ods. 1 písm. b/ zrušil a v zmysle § 391 ods. 1 CSP v tomto rozsahu vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Odvolacie námietky žalovaného sa týkajú nesprávneho právneho posúdenia obsahu zmluvy o úvere z hľadiska zákonných predpisov týkajúcich sa ochrany práv spotrebiteľa, nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku, pretože okresný súd nereagoval na jeho námietky týkajúce sa absencie údajov, ktoré spotrebiteľská zmluva o úvere musí obsahovať, resp. námietok týkajúcich sa nesprávnosti tam uvedených údajov.

10. Odvolací súd ako zásadný nedostatok, pre ktorý bolo nutné napadnutý rozsudok zrušiť, videl v neúplnosti odôvodnenia rozsudku okresného súdu v časti, v ktorej reagoval na námietky žalovaného o nesprávnosti výpočtu RPMN a o absencii jednej zo zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia spornej zmluvy o úvere (t.j. k 02.02.2016), a to adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť.

11. Možno prisvedčiť žalovanému, že vo svojom písomnom vyjadrení z 21.08.2020, ktoré bolo doručené okresnému súdu 25.08.2020 (č.l. 91) namietal porušenie povinnosti zo strany žalobcu uviesť v zmluve

o spotrebiteľskom úvere náležitosť vyplývajúcu z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. c/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy - adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. V tejto súvislosti zároveň poukázal na ust. § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona, v zmysle ktorého, v prípade absencie tejto zákonnej náležitosti sa úver stáva bezúročný a bezpoplatkový. Okresný súd sa s touto, podľa názoru odvolacieho súdu podstatnou námietkou žalovaného, nevysporiadal a neodôvodnil v napadnutom rozsudku, prečo na ňu neprihliadal. V ďalšom konaní bude preto povinnosťou okresného súdu sa s touto námietkou žalovaného vysporiadať, posúdiť jej dôvodnosť/ resp. nedôvodnosť a zaoberať sa prípadnou bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou predmetného úveru.

12. Ďalšiu významnú odvolaciu námietku, pre ktorú odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil, videl v nedostatočnom odôvodnení záverov okresného súdu o tom, že hodnota RPMN uvedená v spornej zmluve o spotrebiteľskom úvere je správna, resp. nie je uvedená v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný vo svojom vyjadrení z 13.01.2020, ktorým reagoval na výzvu okresného súdu (č.l. 34 a nasl. spisu) uviedol, že v zmluve je uvedená RPMN 25,44 %, ktorá hodnota je nesprávna a správne vypočítaná RPMN zahŕňajúca ročný úrok 22,98 % (bez sankčných úrokov) zo sumy 700,- eur pri dobe splácania 42 mesiacov by mala byť 25,57 %. Okresný súd na predmetnú námietku žalovaného v odôvodnení napadnutého rozsudku žiadnym spôsobom nereagoval a sa obmedzil iba na konštatovanie: „RPMN je podľa kalkulačky na výpočet PRMN vypočítaná správne, resp. nie v neprospech žalovaného“. Tento záver okresného súdu je nepreskúmateľný, nie je z neho zrejmé, z akej konkrétne zistenej výšky RPMN vychádzal keď ju porovnával s výškou uvedenou v spornej zmluve o spotrebiteľskom úvere. V ďalšom konaní tak okresný súd tento svoj záver riadne odôvodní, a to tak, aby bolo zrejmé, aké vstupné údaje pre výpočet RPMN použil, k akej konkrétne výške RPMN dospel, keď konštatoval, že výška RPMN uvedená v spornej zmluve o úvere nie je v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa.

13. V súvislosti s ďalšími odvolacími námietkami žalovaného považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že pokiaľ žalovaný namietal ustanovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré upravovali podmienky predčasného zosplatnenia v rozpore so zákonom, tieto jeho tvrdenia vyhodnotil odvolací súd ako správne. Zároveň je však nutné uviesť, že žalobca pri zosplatňovaní sporného úveru nepostupoval v zmysle týchto zmluvných dojednaní, ale postupoval podľa ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúceho predčasné zosplatnenie spotrebiteľských úverov v prípade, že spotrebiteľ je v omeškaní so zaplatením jednotlivých splátok. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na bod 10. odôvodnenia rozsudku okresného súdu, v ktorom sa okresný súd s týmito skutočnosťami vysporiadal.

14. Žalovaný v odvolaní poukazoval na to, že dojednaná zmluvná pokuta v bode 11. úverovej zmluvy je neprijateľná zmluvná podmienka z dôvodu, že nebola individuálne dojednaná, ale dodávateľ ju svojvoľne naformuloval do tejto zmluvy. Skutočnosť, že nebola individuálne dojednaná zmluvná podmienka bez ďalšieho neznamená, že táto je neprijateľná. Neprijateľnou by sa stala iba v prípade, ak by spôsobovala značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami spotrebiteľa na jednej strane a dodávateľa na strane druhej. Pokiaľ žalovaný v tejto súvislosti poukazoval na rozhodnutie Okresného súdu Vranov nad Topľou, v označenom rozhodnutí sa konštatuje, že je dohoda o zmluvnej pokute neprijateľná z dôvodu použitia malého písma a neprehľadného textu, v ktorom bola táto dohoda o zmluvnej pokute zakomponovaná.

15. Pokiaľ žalovaný poukázal na to, že mal okresný súd prihliadať na nesplnenie povinnosti žalobcu uviesť v zmluve o úvere údaje v zmysle § 9 ods. 2 písm. l/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (t.j. uviesť výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradzovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia) odvolací súd sa v minulosti týmto problémom zaoberal a (pred rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie z 09.11.2016 vo veci C-42/2015 a Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.02.2018) ustálil záver, že zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí vyplývať splatnosť jednotlivých častí istiny, úroku a poplatkov. Po vydaní rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 09. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Biroovej, však dovtedy pomerne jednotná rozhodovacia prax všeobecných súdov nebola (nie je) v tejto otázke jednotná. Uvedená právna otázka však bola následne riešená aj Najvyšším súdom SR, ktorý v uznesení sp. zn. 3Cdo 146/2017 z 22. februára 2018 (obdobne tiež uznesenie 3Cdo 56/2018 zo 17. apríla 2018, 4 Cdo 211/2017 z 20. apríla 2018, 3Cdo 126/2018 z 24.07.2018 či 7Cdo 98/2018 z 30.01.2018) konštatoval, že „eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia

zák. č. 129/2010 Z.z. , ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zák. č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľa žiadať, aby v nich uvádzal presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach, samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky. Odvolací súd zároveň dodáva, že od 01. mája 2018 sa zároveň legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom. Odvolací súd nepovažuje za dôvodný odklon od tejto v súčasnosti ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR.

16. V ďalšom konaní okresný súd bude vychádzať z právnych záverov odvolacieho súdu, ktoré boli prezentované vyššie. Vec opätovne prejedná s tým, že sa vysporiada v konkrétnostiach s námietkami žalovaného o nesprávnej výške RPMN v predmetnej úverovej zmluve, vysvetlí, akým spôsobom dospel k záveru, že RPMN uvedená v zmluve nie je v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa a vysporiada sa s námietkou žalovaného o tom, že zmluva neobsahuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. c/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia tejto zmluvy, t.j. údaj o tom, kde je možné sa obrátiť v prípade reklamácie. Vec opätovne rozhodne a v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách celého konania vrátane trov tohto odvolacieho konania.

17. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).